

Diplomová práce se zabývá energetickou politikou České republiky ve vztahu k územním ekologickým limitům těžby hnědého uhlí v Severočeské hnědouhelné pánvi. Územní ekologické limity jsou dány opatřením vlády z roku 1991 a jejich smyslem byla ochrana životního prostředí a krajiny v oblasti severních Čech. Otázky zachování či zrušení územních ekologických limitů jsou stále častěji skloňovány v souvislosti s tenčícími se zásobami vytěžitelného hnědého uhlí, přičemž se ze strany představitelů energetické politiky ozývá, že vytěžení uhlí za limity by mělo být povýšeno na veřejný zájem.

Cílem této práce je proto analyzovat zohledňování a výklad veřejného zájmu v energetické politice na případě územních ekologických limitů. K dosažení vytyčeného cíle pak slouží sada otázek, které se táží nejen na způsob chápání veřejného zájmu, ale také na aktéry, kteří v oblasti působí, na distribuci moci mezi nimi a v neposlední řadě na to, zda je směřování České republiky v oblasti energetické politiky slučitelné s udržitelným rozvojem. K zodpovězení těchto otázek práce využívá několika teoretických konceptů, které se zabývají především nestandardními polohami trhu a právě konceptem udržitelného rozvoje.

Práce dochází k poznatku, že veřejný zájem, ačkoliv je v oblasti energetické politiky poměrně často užíván, nenese jasnou definici, kterou je proto nutné si odvodit od chování a vyjádření relevantních aktérů. Z provedených rozborů pak vyplývá, že dle rozhodujících aktérů je veřejným zájmem exploatace zdrojů ložisek nerostných surovin, která umožní co možná největší zachování současné struktury energetického hospodářství, zejména pak teplárenství.